

Citys Befolkning. En Korrespondent fra London til «Frankf. Zeit.» henleder Opmærksomheden paa det interessante Fænomen, som i Folge de sidste engelske Folketællinger viser sig ved Siden af Londons stærkt tillagende Befolkning — nemlig Citys aftagende Befolkning. I Aaret 1631 henvendte den engelske Konge i Anledning af en forventet Byrtid en Opfordring til Londons Lord Mayor om at tilvejebringe Oplysning om, hvor stort et Antal Munde der vel kunde være i Londons City, og den i den Anledning foretagne Tælling af «Mænd, Kvinder og Børn» udviste da, at der «indenfor Murene» levede 71,029, «udenfor Murene» 40,579 Indbyggere, i Alt altsaa i hele City 111,608 Beboere. I indeværende Aarhundrede have de suksessive Folketællinger udvist følgende Befolkning i City:

1801:	128,269
1811:	119,655
1821:	124,137
1831:	122,491
1841:	123,563
1851:	127,869
1861:	112,063
1871:	74,897

Medens altsaa Befolkningen herefter fra 1801—51, om end med nogle Svingninger, har holdt sig temmelig uforandret, er den i de sidste 20 Aar aftaget i en paafaldende Grad, fra 1851—61 med næsten 16,000 og i det sidste Tiaar endog med mere end 37,000 Indbyggere eller netop en Tre-djedel af Folketallet i 1861.

Denne paafaldende Tilbagegang i Befolkningstallet har sin Grund deri, at City mere og mere blot bliver til et midlertidigt Opholdssted til Besørgelse af Forretninger og bestandigt mindre bliver et egentligt Vaaningssted. Byen antager mere og mere Karakter af en Børs, der ved Middagstid er pakfuld af Mennesker og om Natten er tom. Allerede 1866 har Magistraten ladet anstille en særlig Undersøgelse over, hvor mange Personer der uafhængig af deres Bosted have deres daglige Forretningslokale i City (som Kjøbmænd, Fabrikanter, Advokater,

Citys Befolkning. En Korrespondent fra London til «Frankf. Zeit.» henleder Opmærksomheden paa det interessante Fænomen, som i Folge de sidste engelske Folketællinger viser sig ved Siden af Londons stærkt tiltagende Befolkning — nemlig Citys aftagende Befolkning. I Aaret 1631 henvendte den engelske Konge i Anledning af en forventet Byrtid en Opfordring til Londons Lord Mayor om at tilvejebringe Oplysning om, hvor stort et Antal Munde der vel kunde være i Londons City, og den i den Anledning foretagne Tælling af «Mænd, Kvinder og Børn» udviste da, at der «indenfor Murene» levede 71,029, «udenfor Murene» 40,579 Indbyggere, i Alt altsaa i hele City 111,608 Beboere. I indeværende Aarhundrede have de suksessive Folketællinger udvist følgende Befolkning i City:

1801:	128,269
1811:	119,655
1821:	124,137
1831:	122,491
1841:	123,563
1851:	127,869
1861:	112,063
1871:	74,897

Medens altsaa Befolkningen herefter fra 1801—51, om end med nogle Svingninger, har holdt sig temmelig uforandret, er den i de sidste 20 Aar aftaget i en paafaldende Grad, fra 1851—61 med næsten 16,000 og i det sidste Tiaar endog med mere end 37,000 Indbyggere eller netop en Tre-djedel af Folketallet i 1861.

Denne paafaldende Tilbagegang i Befolkningstallet har sin Grund deri, at City mere og mere blot bliver til et midlertidigt Opholdssted til Besørgelse af Forretninger og bestandigt mindre bliver et egentligt Vaaningssted. Byen antager mere og mere Karakter af en Børs, der ved Middagstid er pakfuld af Mennesker og om Natten er tom. Allerede 1866 har Magistraten ladet anstille en særlig Undersøgelse over, hvor mange Personer der uafhængig af deres Bosted have deres daglige Forretningslokale i City (som Kjøbmænd, Fabrikanter, Advokater,

Handelsbeljente osv. osv.) og fandt, at dette var Tilfældet med 170,133 Personer, som ikke boede der, saa at City om Dagen havde en Befolkning af i Alt 282,000 Indbyggere, om Natten kun 112,000. Endvidere blev der anstillet Undersøgelse om, hvor mange Personer der, uden at have egentligt Ophold i City, i Dagens Lob indfinde sig der for at besøge Forretninger, gjøre Indkjøb o. lign., og man fandt, at dette var Tilfældet med omtr. 729,000 Personer. I de siden da forløbne 7 Aar er dette Tal utvivlsomt voxet ikke ubetydeligt, og man tør maa ske nu antage, at den «Million», som Kjøbenhavn forgjæves ventede paa under hele Udstillingstiden ifor, daglig indfinder sig i Londons City, hvis egentlige faste Befolkning kun er halv saa stor som Kjøbenhavns, og hvis Dagbefolkning kun er om-trent $\frac{1}{2}$ Gang større end Kjøbenhavns (inkl. Forstæderne).

En Aarsag, som har bidraget stærkt til Formindskelsen af Citys Befolkning, er den Nedrivning af et stort Antal gamle Huse, som have maattet give Plads dels for Udvikelsen af gamle eller Anlæget af ny Gader, som den fra Blackfriars Bridge til Mansion House, dels for Bygning af Torvehaller, dels for Opsærelsen af de umaadelige og pragtfulde Jærbanebygninger, som lig Paladser rage op over de omgivende Huse. Paa den anden Side muliggjør netop disse forskjellige Anlæg og særlig de sidste den Adskillelse imellem Bolig og Forretningslokale, som i de senere Aar har fundet Sted efter en stedse mere udstrakt Maalestok. Det er — siger Korresponenten — ved de Jærbaneforbindelser, som i alle Retninger lede Samkvemmet imellem det Indre af London og dens Forstæder, gjort muligt for en Befolkning af næsten 4 Millioner at trænge sig sammen i en eneste By, saa at Grundene i dennes Midte næsten bogstavelig er lige saa mange Guldstykker værd, som der udfordres til at bedække dem, uden at der dog i mindste Maade er Tale om Vaaningsnød som i de større tyske Byer. Her i Kjøbenhavn have Sporvejene i de senere Aar bidraget betydeligt til at lede en lignende Udvikling; det vilde være ønskeligt, om man i Tide var betænkt paa dels ved passende Jærbaneanlæg, dels ved hensigtsmæssige Fartplaner og lave Taxter at gjøre det muligt for enhver Forretningsmand

at bo ikke blot i en afsides Forstad, men endog i fuldkomment fri og landlige Omgivelser.

Norges Handel i 1871 (Norges officielle Statistik udgiven i Aaret 1873). Norge indførte i 1871 Varer for et Beløb af omrent 51 Mill. Rdl.s Værdi, men udførte kun for lidt over 40 Mill. Rdl.; denne Underbalance af 10 Mill. dækkes imidlertid fuldstændig ved den udstrakte Fragtfart, der indbragte Landet en Bruttofordjeneste af 38 Mill., og med Fradrag af de 16 Mill. Skibsfartsudgifter en Nettofordjeneste af 22 Mill. Rdl. Tager man endvidere Hensyn til Fordjenesten ved fremmede Rejsendes Forbrug i Norge, til Indtægter af Kapitaler, der ere anbragte i Udlandet, til Tabet ved Emigrationen, ved Statsgjeldens Forrentning osv., kommer man til det Resultat, at Norges Handelsbalance i 1871 udviser et Overskud af omrent 8 Mill. dansk.

Handelsbalancens Overskud var

i 1865 . . . +	3,400,000	Rdl. dansk.
1866 . . . ÷	6,800,000	— —
1867 . . . ÷	20,000	— —
1868 . . . ÷	5,000,000	— —
1869 . . . +	7,200,000	— —
1870 . . . +	5,800,000	— —
1871 . . . +	8,000,000	— —

Fra 1865 til 1868 forværredes altsaa Landets Status betydeligt, og disse 4 Aar gave en samlet Underbalance af næsten 9 Mill. Rdl., men de tre sidste Aar have givet et glimrende Resultat, og deres Overskud, omrent 21 Mill. Rdl., er mere end dobbelt saa stor som de foregaaende Aars Underbalance.

Af Landets samlede Udgifter til Udlandet anvendtes omrent 41 Mill. Rdl. til Indkjøb af Forbrugsgjenstande, nemlig til Fødemidler omkr. 30½ Mill., til Beklædnings- og Toiletgjenstande 7½ Mill., til «Husgeraad og Husfornødenheder» (f. Ex. Haar, Fjer, Tapetpapir, Jord- og Lervarer, Gryder, Kakkelovne, Ure osv.) 3,4 Mill., til «aandelige Fornødenheder» (Bøger, Kunstgjenstande etc.) 600,000 Rdl. Til Produktionsmidler af forskjellig Art (Raastoffer, Redskaber, Skibsforstånd-